

CUPRINS

Mulțumiri	7
Surse foto	9
Introducere	11
Primii ani	13
Președintele Lincoln e scos din joc	23
Jack Spintecătorul sau Jack Asasinul?	29
Uciderea investigatorilor de OZN-uri	37
Avertizori în alertă	53
Cădere mortală.....	57
Cum să ucizi în stil CIA	63
Manipularea minții la modul fatal	69
Altă cădere mortală	81
Castro, tentative de asasinat.....	91
Misterioasa moarte a lui Marilyn Monroe.....	101
Asasinată din cauza extraterestrilor?.....	109
Lee Harvey Oswald și o tentativă timpurie de asasinat	119
Moartea la Dealey Plaza	127
Vești de la Comisia Warren.....	139
Moartea prin microunde.....	145
Un reporter o întâlnește pe Doamna cu Coasa.....	149
Martin Luther King și glonțul ucigaș	155
Ce spune guvernul SUA despre MLK	163

Guvernul și RFK	169
Clarvăzătorul Pat Price spionează Rusia	179
Clarvăzătorul Pat Price este ucis de ruși	187
Moartea vine la Londra cu o umbrelă otrăvită	191
Uciderea unei vedete rock	195
Oamenii de știință care au căzut ca muștele	203
Misterul Marconi se adâncește	209
Moartea în naveta spațială	213
De la drăcesc la decedat.	221
Cum să te încâlcești în tentacule mortale.	229
Înecat accidental sau ucis?	233
Moartea unei prințese	243
O ziaristă își pierde viața	257
Asasinate după 11 septembrie	261
SIDA, sarin și antrax	271
Doctori, bancheri și morți premature	281
Cum să oprești o inimă de om.	287
Asasinat, sacrificare și ocultism	295
Un catalog al crimelor foarte bizare	307
Asasinate la scară largă.	317
Bărbatul fără mâini.	321
Crimă prin sunet.	327
Fenomenul steagului fals	335
Sânge și moarte	343
Tentativă de omor în numele deșiratului	347
Blestemul omului-molie și o întâlnire fatală.	355
Coșmaruri nucleare și asasinarea unui președinte	363
Nu l-am putea lovi cu drona?	375
Crime la scară largă	381
Omor din cer.	391
Cei mai periculoși oameni cu putință	399

INTRODUCERE

Criminali nemiloși, dar și ucigași tocmiți au existat dintotdeauna și peste tot. Amenință din umbră, gata de atac. Execută la ordin și, în cele din urmă, schimbă mersul omenirii. Sunt personajele cele mai insensibile și mai nimicitoare ale lumii. Asasinii. Prin *Asasinate: Comploturile, politica și jocurile de putere din spatele crimelor care au schimbat istoria* veți intra într-o lume colcăind de crime puse în scenă în așa fel încât să pară sinucideri, infarcturi, supradoze sau accidente, dar care, oricât de „fardate”, tot lichidări programate cu grijă au fost. Chiar dacă secolul XX și secolul XXI se numără printre cele mai surprinzătoare epoci, în privința incidenței morților suspicioase, nici crimele ascunse și nici existența ucigașilor cu simbrerie nu sunt ceva nou sub soare.

Acestea fiind spuse, să ne uităm puțin la întrebările care își vor găsi răspunsuri în paginile care urmează:

- Și-a luat Marilyn Monroe singură viața, în luna august a anului 1962? Ori s-a pus un preț pe capul ei?
- Oare Lee Harvey Oswald chiar l-a omorât pe JFK? Sau a fost el doar o păpușă de paie, așa cum însuși se apăra?
- Era Jack Spintecătorul - cel ce a semănat teroare în Londra, în 1888 - vreun ucigaș nebun sau un nemilos agent secret al guvernului britanic, care ucidea la comandă?
- Chiar s-a sinucis James Forrestal, Secretarul Apărării din Statele Unite ale Americii, în luna mai 1949 sau a fost aruncat pe fereastră?
- Ce anume a condus la moartea lui Danny Casolaro, ziarist de investigații care, în 1991, anul trecerii sale în neființă, cerceta o puternică organizație secretă, „Caracatița”?
- A fost Diana, Prințesă de Wales, victima unui accident rutier sau a unui complot lucrat cu grijă?

- Ar putea undele sonore și microundele să ucidă oameni la o simplă apăsare de buton?
- Să fie moartea lui John Lennon mai mult decât a fost lăsat să pară?
- De ce mor atât de mulți oameni de știință în epoca terorii?

Aflați răspunsurile la aceste întrebări și multe altele în paginile acestei cărți.

PRIMI ANI

Când pomenim de asasinate, ne gândim instinctiv la bărbați siniștri în costume negre, adulmecând din întuneric și din unghere sumbre, gata în orice moment să-și doboare ținta. Cam așa se și petrec lucrurile. Dar nu mai puțin adevărat este și că asasinatele au o istorie îndelungată și controversată, după cum vom vedea. În 2012, ziarul britanic *Telegraph* publica un articol numit „Enigma morții Faraonului, deslușită după trei mii de ani”. Printre altele, se arăta:

Tehnologia criminalistică sugerează că Ramses al III-lea - un rege idolatrizat ca un zeu - a murit de mâna unuia sau a mai multor ucigași tocmiți de uneltitoarea sa soție și de lacomul său fiu. Iar cadavrul cunoscut sub numele de „Mumia urlătoare” ar putea foarte bine să-i aparțină chiar fiului său, probabil forțat să se sinucidă după complot. Imagini scanate prin tomografie computerizată (CT) au arătat că traheea și marile artere ale Faraonului fuseseră secționate, provocându-se astfel o rană lungă de 70 de milimetri (2,75 inchi) și atât de adâncă, încât aproape atingea șira spinării. Tăietura a îndepărtat în întregime țesutul moale din partea anteroposterioară a gâtului. „Nu am aproape nicio îndoială că Ramses al III-lea a fost omorât prin secționarea gâtului”, a declarat pentru AFP doctorul în paleopatologie Albert Zink, de la Institutul Mumiilor și al Omului Gheții din Italia, EURAC.

Apoi, mai avem și pățania lui Iulius Cezar, care a murit înainte de vreme, în anul 44 î.Hr., de mâna propriilor senatori. *History* arată:

Iulius Cezar, „dictatorul pe viață” al Imperiului Roman, este omorât în Senat de oamenii lui, la o întrunire în sala învecinată cu Teatrul Pompei. Conspirația împotriva lui Cezar i-a strâns laolaltă pe nu mai puțin de 60 de patricieni, printre care însuși fiul său adoptiv, Marcus Brutus. Cezar trebuia să părăsească Roma pentru a purta un război pe 18 martie și a lăsat oșteni credincioși la cârma Urbei, în lipsa lui. Senatorii Republicii, deja nemulțumiți că se supuneau decretelor lui Cezar, au văzut negru în fața ochilor la auzul veștii că vor asculta de niște locotenenți. Complotul împotriva dictatorului a fost pornit de Cassius Longinus, atrăgându-l repede în joc și pe cumnatul său, Marcus Brutus.

Cezar știa prea bine că mulți senatori îl urau, dar i-a dat liber gărzii sale cu puțin timp înainte de asasinat. Se spune că fusese avertizat, printr-un bilețel, chiar atunci când a intrat în Senat, în ziua fatidică, dar... nu l-a citit. Odată intrat în sală, a fost înconjurat de senatori cu pumnale în mâini. Servilius Casca i-a înfipt primul cuțitul în gât. Apoi, au urmat ceilalți senatori, care și-au împlântat toți cuțitele, de mai multe ori, în Cezar.

Unul dintre cele mai dezgustătoare asasinare din istorie a fost acela al lui Iulius Cezar, care a fost ucis de senatorii romani, în ciuda faptului că fusese avertizat (1865, pictură de Karl von Piloty, *Asasinarea lui Cezar*).

Istoria societății secrete Garduña este foarte controversată din următorul motiv: istoricii nu se pot pune de acord dacă a existat sau nu.

Se spune că gruparea fusese înființată în Spania, la Toledo, prin Evul Mediu, probabil pe la începutul secolului al XV-lea. Se mai spune că Garduña era formată din foști prizonieri și evadați care se angajau în tot soiul de activități ilegale pentru bani. Asasinatele, furturile și distrugerile de proprietăți erau primele pe listă. Se pare că existența Garduñei a depășit patru secole, iar cele mai multe fărădelegi au fost comise în timpul Inchiziției Spaniole, care a existat din 1478 până în 1834.

Pe de altă parte, Hipólito Sanchiz și León Arsenal, doi cercetători spanioli, au adus ceva lumină asupra subiectului. Au săpat foarte adânc în istoria Garduñei și au aflat că referirile la organizație nu datau mai departe de anii 1800, aspect pe care l-au găsit în paginile unei cărți, intitulată *Mistere ale Inchiziției Spaniole și alte societăți secrete din Spania (Misterios de la inquisición española y otras sociedades secretas de España)*. Lucrarea fusese scrisă de Víctor de Fereal și Manuel de Cuendías și publicată în 1850. În urma cercetării lor, Sanchiz și Arsenal au ajuns la concluzia că, mai mult ca sigur, poveștile despre Garduña erau mai degrabă ficțiune decât realitate.

S-a mai sugerat că povestirile Garduñei au inspirat, iar câteodată s-au confundat cu apariția Camorrei, vechea organizație mafiotă care opera în sudul Italiei și despre care se crede că a înflorit pe la 1600. Totuși, se pare că poveștile despre Garduña erau cu două secole mai vechi. Așa cum se întâmplă în cazul societăților secrete, adevărul (sau minciuna) din spatele Garduñei rămâne un mister.

Una dintre cele mai cunoscute societăți secrete italiene a fost Camorra, o grupare care a fost absorbită în cele din urmă de mult mai temuta Mafie. Camorra era doar una dintre numeroasele bande de tâlhari care operau în orașul italian Neapole, la începutul veacului al XIX-lea. Cele mai multe dintre aceste bande erau lipsite de coeziune și, din cauza incapacității lor de a se organiza, erau, în bună măsură, ineficiente. Deși nu există dovezi solide în acest sens, anumite aspecte indică faptul că originile Camorrei ar putea fi datate pe la 1400, însă în Spania, și cu mult timp înainte de tranziția definitivă spre Italia. Ceea ce a început ca o adunătură de bandiți a devenit rapid cu totul altceva. Aceștia provocau teroare în rândurile populației napolitane, cu precădere atunci când se angajau în acțiuni masive de crimă organizată, precum șantajele, furturile, tâlhăriile sau chiar omorurile cu sânge rece.

Puterea și influența incredibile pe care Camorra le-a acaparat treptat au dus la infiltrarea organizației în structurile locale de guvernământ, în corupta dinastie de Bourbon, dar și în armată.

Aranjamentele murdare și criminale de care casa regală, armata și diferiți politicieni nu doreau să-și lege numele erau rezolvate de Camorra, în schimbul unor

Puterea și influența incredibile pe care Camorra le-a acaparat treptat au dus la infiltrarea organizației în structurile locale de guvernământ, în corupta dinastie de Bourbon, dar și în armată.

onorarii exorbitante și fără întrebări. Altfel... Cu toate acestea, la începutul celui de-al șaptelea deceniu al secolului al XIX-lea, lucrurile au început să se schimbe. Acest fapt se datora mai ales evenimentului cunoscut sub numele de Unificarea Italiană. Despre acesta, Departamentul American de Stat nota:

Provinciile din nordul Italiei au ținut alegeri în 1859 și 1860, votând unirea cu Regatul Sardiniei (Piemontului) – un pas mare către unificare – în vreme ce Sardinia îi ceda Franței Savoia și Nisa. Giuseppe Garibaldi, originar din Regat, a lucrat cu sârguință la cooptarea provinciilor sudice în procesul unificării. În 1860, Garibaldi a

strâns o armată care va mărșălui spre sudul Peninsulei (cunoscută în istorie drept „Expediția celor o mie”). Poposind mai întâi în Sicilia, apoi la Neapole, Garibaldi și oamenii lui au înlăturat de la putere monarhia Bourbonilor și i-au încredințat teritoriile sudice lui Victor Emmanuel al II-lea, regele Piemontului. Parlamentul națiunii a fost convocat și s-a întrunit la începutul anului 1861, proclamându-l pe Victor Emmanuel al II-lea rege al Italiei. În acel moment, doar două teritorii rămăseseră neînregimentate: Roma și Veneția.

În afară de înlăturarea dinastiei Bourbonilor, una dintre urmările unificării a fost destructurarea Camorrei și curmarea terorii pe care aceasta o instaurase, prin fărâdelegi și intimidare. Ca un copoi, armata a urmărit și a căsăpit Camorra decenii de-a rândul, urmând orice pont pe care îl primea. În plus, a dejucat încercarea organizației de a pune mâna pe putere în Neapole, la alegerile din 1901. Chiar și așa, Camorra rezista: mulți dintre membrii ei, realizând că purtau o luptă sortită eșecului, au fugit pe ascuns în Statele Unite unde, după mai multe lupte de stradă, au fost absorbiți în Mafia.

Dar alcătuirea ocultă s-a întors în forță, după cum notează FBI: „Cuvântul *Camorra* înseamnă *bandă*. Camorra a apărut la mijlocul secolului al XIX-lea în orașul italian Neapole, ca o bandă de pușcăriași. La ieșirea din închisoare, membrii formau clanuri în așezări și continuau să-și mărească puterea. Camorra numără mai bine de o sută de clanuri și aproximativ șapte mii de membri, devenind astfel cea mai mare organizație infracțională din Italia. În anii 1970, Mafia Siciliană a convins Camorra să-și transforme rutele de contrabandă cu țigări în canale ale traficului de droguri, pentru care i-a și oferit asistență. Nu toți liderii Camorrei au acceptat, ceea ce a declanșat Războaiele Camorrei, care au curmat